

Szabó Julianna

16 évvel ezelőtt Szabó Julianna hozott új színt a Füzes Táncegyüttes életébe. Vele a csoport fő profilján, a német nemzetiségi hagyományok ápolásán kívül, magyar- és sok más egyéb táncot is tanult, és tanul azóta is, immár 5 csoportban, 3 évestől a felnőtt korúakig.

A táncegyüttes számtalan közös élmény részese volt általa, határainkon innen és túl.

Bunth Edinával együtt sok sikeres saját koreográfiát vittek színpadra, gyermektáncoktól a komoly eszköztárral (korabeli bútorok) felszerelt negyedórás báli jelenetig.

Julitól gyermekként sem volt idegen a tánc, a hagyományörzés. A mányi iskola tanulójaként korán elsajátította az alaplépéseket. Felnőttként aztán táncoktatói képesítést is szerzett.

Családjában, rokonságában többen játszottak hangszeren. Ikerpár öccsei legénykorukban zenéltek nálunk is.

Manapság két kisgyermeke mellett a mányi iskola igazgatóhelyetteseként is helytáll, falujában nyugdíjasokat (pl. édesanyja) tanít táncolni, 3 diplomát szerzett mióta ismerjük, de fellépés még nem maradt el miatta soha. Próba sem, mert várandóssága idején székre felpolcolt lábakkal irányított, ill. átvette tőle a feladatot Edina.

Kaszás Sándor

Gyermekként, 12 évesen kezdett ismerkedni a muzsikálással, s a tisztelve szeretett zenész nagyapjától örökölt bariton hamar életre szóló utat nyitott számára a fúvószenévilágában.

Zenei tanulmányai alatt és azok befejeztével játszott szimfonikus zenekarban, katonazenészként és számos kamara együttesben egyaránt. Több zenekari formációnak megálmodója és alapítója is.

1992 óta nem csak előadóként, hanem zenetanárként is dolgozik, miközben több Zsámbéki-medencei együttest is irányít.

Bár a szomszédvárbán, Sós-kúton él családjával, azonban Biatorbágyon ez sokak számára rendre a meglepetés erejével hat. Az elmúlt majd másfél évtizedben ugyanis Kaszás Sanyi neve Biatorbágyon egybeforr az Ifjúsági Fúvószenekaréval. A zenekar mindennapos működésével, számos helyi, hazai és nemzetközi sikerével. A vezetésével adott – s mára már elmaradhatatlan – karácsonyi gálakoncertek és a hagyományos tavaszi hangversenyek „biatorbágyikum”-má váltak az évek során. A városi ünnepeknek is szinte elmaradhatatlan „kelléke” lett Ő és a zenekar, a zenekar és Ő maga.

Kiváló hangszeres játéka, zenei jártassága és kimagasló karmesteri működése mellett életvidám, kifelé is harmóniát sugárzó egyénisége olyan valódi közösségteremtő erő, amely a trombiták, pikolók, klarinétok, nagydobok és kották mellett elengedhetetlen kelléke egy amatőr művészeti csapat mindennapos életének.

Kaszás Sándor - saját bevallása szerint - igazán szerencsés embernek tartja magát. Hiszen a dolgozó hétköznapjait kitöltő hivatását és hobbiját ugyanaz az egy dolog teszi teljessé: a zene.

S talán mi, biatorbágyiak sem állunk rosszul szerencse dolgában, mivel elmondhatjuk magunkról, hogy karmesteri talentumának nekünk juttatott darabja vitathatatlanul városunk közművelődési, szellemi, kulturális értékeit gyarapítja.

Mindkettőjükről:

A zenekar és a táncegyüttes sikereiben nem kis részük van a kiváló pedagógusoknak akik velük foglalkoznak. Munkájukban elsődleges szempont a minőség, és nem csak szakmai munkájukban törekednek erre, hanem a gyerekek életének más területén is érezhető a zene és

a tánc értékteremtő ereje. Cél, hogy ezeket a gyerekeket, fiatalokat továbbra is összefogják, bátorítsák, számukra a továbbfejlődés lehetőségét biztosítsák szakmai és erkölcsi szempontból egyaránt.

Előbb csak hazai nemzetiségi találkozók, fesztiválok szerepeltek, majd megnyílt az út külföldre is. Többször jártak Németországban, de megfordultak Ausztriában, Erdélyben, Szlovákiában, Horvátországban is. Többször képviselték Magyarországot és ezen belül régiókat az európai táncsoportok és zenekarok legnagyobb seregszemléjén az Europeade Fesztiválon, így Franciaországban, Németországban, Dániában 2x, Spanyolországban, Belgiumban, Lettországon és Dél-Tirolban volt alkalmuk megélni óriási sikert.